

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 13.7.2011
K(2011) 4927 v konečném znění

**Věc: Státní podpora č. SA.25076 (2011/NN) – Česká republika
Privatizace společnosti OKD a.s. společností Karbon Invest a.s.**

Vážený pane ministře,

Komise s potěšením oznamuje České republice, že po přezkumu informací předložených ve výše uvedené věci přijala rozhodnutí, že prodej podílu ve společnosti OKD ve výši 45,88 % společnosti Karbon Invest neobsahoval, jak je vyloženo v tomto rozhodnutí, žádný prvek státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 27. ledna 2005 podala společnost Penta Finance a.s. Evropské komisi stížnost na prodej menšinového podílu 45,88 % v české dlužní společnosti OKD a.s. společností Karbon Invest a.s., jenž český stát realizoval dne 16. září 2004, ve které tvrdila, že prodej neproběhl prostřednictvím transparentního nabídkového řízení a že cena byla nižší než tržní. Stížnost byla doplněna dopisem ze dne 31. března 2005. České orgány poskytly Komisi dne 20. února 2006 své odpovědi na tato tvrzení.

Vážený pan
Karel SCHWARZENBERG
ministr zahraničních věcí
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Loretánské náměstí 5
118 00 Praha 1
ČESKÁ REPUBLIKA

- (2) Dopisem ze dne 17. července 2006 útvary Komise informovaly stěžovatele v souladu s ustanoveními čl. 20 odst. 2 nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1), že obdržené informace nepředstavují dostatečný důvod k tomu, aby se nadále případem zabývaly. Stěžovatel byl vyzván, aby ve lhůtě deseti pracovních dnů předložil doplňující informace vztahující se k dané věci. Po uplynutí této doby by Komise informovala české orgány, že ve věci stěžovatele nepodnikne žádné další kroky. Vzhledem k tomu, že Penta Finance neodpověděla, byla stížnost úředně uzavřena a české úřady o tom byly vyrozuměny dne 25. srpna 2006.
- (3) Dne 30. ledna 2008 podalo Evropské komisi stížnost (CP 19/2008) ohledně stejné záležitosti Sdružení nájemníků BYTYOKD.CZ, což je sdružení nájemníků bytů dříve vlastněných OKD (dále jen „stěžovatel“ nebo „sdružení nájemníků“). Doplněný formulář podání stížnosti byl předložen dne 22. února 2008. Stěžovatel trvá na tom, že Komise musí přijmout v této věci formální rozhodnutí. Proto Komise přijímá toto rozhodnutí v reakci na druhou stížnost.
- (4) Dne 19. května 2008 předala Komise druhou stížnost českým orgánům k podání připomínek. České orgány odpověděly dne 4. srpna 2008. Další informace poskytl dne 30. října 2008.
- (5) Dne 26. a 28. října 2008 předložil stěžovatel dodatečné podklady na odůvodnění své stížnosti.
- (6) Dopisem ze dne 2. listopadu 2008 sdělily útvary Komise stěžovateli své předběžné posouzení, podle nějž opatření nepředstavovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. České orgány byly o tomto předběžném posouzení informovány dne 25. listopadu 2008.
- (7) V reakci na dopis ze dne 2. listopadu 2008 předložil stěžovatel dne 2., 8. a 23. prosince 2008 další informace a žádal Komisi, aby pokračovala v posuzování stížnosti. Dopisem ze dne 30. září 2009 stěžovatel rozšířil svou stížnost o nová tvrzení ohledně hodnoty aktiv společnosti OKD v době prodeje 45,88 % jejích akcií.
- (8) Dne 20. dubna 2010 požádala Komise české orgány o připomínky k novým tvrzením. České orgány odpověděly dne 15. a 29. června 2010.
- (9) Stěžovatel poskytl další doplňkové informace dne 28. května 2010, 15. listopadu 2010, 6. prosince 2010, 27. března 2011, 27. dubna 2011 a 6. července 2011.
- (10) Dne 18. května 2011 navíc Komise obdržela podání společnosti RPG, která je právní nástupkyní společnosti Karbon Invest a.s., s vyjádřením jejího stanoviska ohledně privatizace společnosti OKD.

2. POPIS ÚDAJNÉ STÁTNÍ PODPORY

- (11) Stížnost se týká druhé fáze privatizace společnosti OKD v roce 2004, jež spočívala v prodeji menšinového podílu ve společnosti OKD ve výši 45,88 % společnosti Karbon Invest a.s., která již předtím vlastnila 50,002 % akcií OKD, a tudíž nad ní měla kontrolu. Aktiva OKD mimo jiné zahrnovala rozsáhlé portfolio bytových domů s přibližně 5 500 budovami a 44 000 nájemnými byty na Ostravsku (Moravskoslezský kraj), které byly buď v přímém vlastnictví OKD (drtivá většina) nebo je společnost OKD vlastnila přes své dceřiné společnosti. Privatizační dohoda poskytla nájemníkům

těchto bytů předkupní právo na získání bytů za pevně stanovenou preferenční cenu v případě, že by se nový vlastník OKD rozhodl nabídnout je k prodeji.

- (12) Byty, v nichž nájemníci bydlí, ovšem vlastník zatím k prodeji nenabídl, takže nájemníci dosud neměli možnost svá přednostní práva uplatnit.
- (13) Stěžovatel v podstatě tvrdí, že druhá fáze privatizace společnosti OKD proběhla pod tržní cenou a že zejména nájemní byty nebyly v prodejní ceně řádně zohledněny. Druhá fáze privatizace tak údajně obsahovala prvek státní podpory v podobě ušlých státních prostředků.
- (14) Společnost Karbon Invest byla později prodána nezávislému investorovi Charles Capital, který se následně sloučil se svou mateřskou společností RPG. Nový vlastník přistoupil k reorganizaci OKD. Vlastnictví většiny bytů bylo převedeno na samostatnou společnost RPG Byty s.r.o. České soudy potvrdily, že i přes tyto změny vlastnictví jsou předkupní práva nájemníků nadále pro nové následné vlastníky bytů závazná. Dne 11. listopadu 2009 české úřady zahájily rozhodčí řízení u rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky s cílem rozporovat oznámení RPG Byty, že vypovídá doložku o předkupních právech. Rozhodčí soud rozhodl dne 14. června 2010, že doložka zůstává v platnosti. Podle informací, jež má Komise k dispozici, je tento rozhodčí nález pravomocný a konečný.

2.1. PRODEJ MENŠINOVÉHO PODÍLU VE SPOLEČNOSTI OKD

- (15) V době prodeje akcií v roce 2004 byla společnost OKD nejvýznamnějším českým producentem černého uhlí, což byla její hlavní činnost. Vedle toho OKD vyvíjela také řadu vedlejších činností, jako je přeprava zboží a poskytování bydlení a jiných sociálních služeb svým zaměstnancům.
- (16) Předtím, než společnost Karbon Invest do roku 2002 získala 50,002% podíl v OKD, a tedy i kontrolu nad ní, byla společnost OKD původně podnik zcela vlastněný státem¹. Česká vláda si podržela 45,88 % akcií, jež byly vlastněny a spravovány prostřednictvím Fondu národního majetku (dále jen „FNM“). S přibližně 4 % akcií bylo veřejně obchodováno na Burze cenných papírů Praha a také v RM-Systému na slovenské burze. V roce 2003 rozhodla vláda České republiky o prodeji státního podílu v OKD ve výši 45,88 % v přímém prodeji.
- (17) Za účelem stanovení tržní ceny pro prodej státního podílu ve výši 45,88 % objednal FNM u dvou nezávislých externích znalců vypracování posudku: u auditorské společnosti VOX Consult s.r.o. a u Komerční banky a.s. (dále jen „první znalecký posudek“). Pro ohodnocení státního podílu byly v tomto posudku ze dne 26. února 2004 použity dvě metody odhadu. První metodou byla metoda diskontovaných peněžních toků („free cash flow to equity method – FCFE“), která byla použita ke stanovení hodnoty OKD na základě její podnikatelské činnosti. V rámci této metody, která se obvykle používá pro stanovení ceny činné společnosti, je hlavním faktorem peněžní tok vytvářený podnikatelskými činnostmi. Externí znalci tak pomocí výnosové FCFE metody ocenili hodnotu činností OKD vytvářejících příjmy na 2,8 miliardy

¹ V rámci kupónové privatizace, jež proběhla v České republice v letech 1992 až 1994, měl každý dospělý občan právo zakoupit si kupónovou knížku, která mu obratem poskytovala nárok na získání podílů ve státem vlastněných společnostech, a to včetně OKD. Karbon Invest v rámci kupónové privatizace systematicky zkupovala od českých občanů akcie OKD. V roce 2002 získala společnost Karbon Invest v OKD většinový podíl (50,002 %).

CZK (z čehož by státnímu podílu ve výši 45,88 % odpovídala částka 1,28 miliardy CZK).

- (18) Do hodnocení provedeného pomocí FCFE metody nebyly ovšem zahrnuty nájemné byty vlastněné OKD, které byly považovány za nejdůležitější neprodukční část OKD. Místo toho byl bytový fond ohodnocen pomocí druhé metody odhadu, tj. srovnávací metody, na základě srovnání s předchozí obdobnou transakcí, tedy prodejem přibližně 2 000 podnikových bytů v Třinci, kdy každý byt vynesl částku 40 000 CZK. Neprodukční část OKD tak byla oceněna na 1,75 miliardy CZK (z čehož by státnímu podílu ve výši 45,88 % odpovídala částka 0,8 miliardy CZK). Celková hodnota OKD byla tudíž oceněna na 4,55 miliardy CZK, a cena státního podílu ve výši 45,88 % byla proto odhadnuta na 2,08 miliardy CZK.
- (19) Na základě požadavku českých orgánů vypracovala Komerční banka ve spolupráci s VOX Consult druhý znalecký posudek ze dne 10. března 2004 (dále jen „druhý znalecký posudek“), jehož účelem bylo stanovit odděleně hodnotu finančně nejdůležitějších dceřiných společností OKD, na které bylo nazíráno jako na finanční investici OKD². Za tímto účelem byly tyto dceřiné společnosti oceněny různými metodami a mediány hodnot výsledků byly poté sečteny. Celková hodnota majoritních nebo minoritních účastí OKD v těchto společnostech byla stanovena na částku 3,1 miliardy CZK (z čehož by státnímu podílu ve výši 45,88 % odpovídala částka 1,4 miliardy CZK). Po sečtení s oceněním podle prvního znaleckého posudku (2,08 miliardy CZK za státní podíl, viz výše uvedené body (17) a (18)) by celková hodnota státního podílu v OKD ve výši 45,88 % představovala částku 3,5 miliardy CZK.
- (20) Ohledně prodeje 45,88 % akcií OKD vedl FNM exkluzivní jednání se společností Karbon Invest. Během těchto jednání předložila Karbon Invest několik nabídek. První nabídka z 12. března 2004, která následovala po prvním znaleckém posudku, představovala částku 2,25 miliardy CZK. Dne 23. března 2004 předložila konkurenční společnost Penta Finance nevyžádanou konkurenční nabídku ve výši 3,1 miliardy CZK, na kterou ovšem nebyl brán ohled (podle českých orgánů mimo jiné kvůli tomu, že nabídka přišla jen několik málo hodin předtím, než měla vláda České republiky rozhodnout o privatizaci OKD). Nabídka ze strany Penta Finance vycházela ze zprávy společnosti P67, jež je součástí stejné skupiny jako Penta Finance (dále jen „ocenění P67“), podle níž se hodnota státního podílu v OKD ve výši 45,88 % pohybovala mezi 3,5 – 3,9 miliardy CZK.
- (21) Následkem usnesení vlády České republiky ze dne 23. března 2004 byla dne 8. dubna 2004 uzavřena mezi FNM a společností Karbon Invest smlouva o koupi akcií týkající se prodeje státního podílu v OKD ve výši 45,88 % společnosti Karbon Invest za částku 2,25 miliardy CZK, což odpovídá 201,80 CZK za akcii.

² Ve druhém znaleckém posudku byly oceněny finanční investice OKD do společností Metalimex, a.s., AI Invest Břidličná, a.s., a Sokolovská uhelná, a.s. Ostatní dceřiné společnosti OKD nebyly ohodnoceny odděleně, a to kvůli jejich velmi malému finančnímu významu (dceřiné společnosti „de minimis“) nebo kvůli jejich zahrnutí do podnikatelské činnosti mateřské společnosti OKD, která již byla ohodnocena v rámci FCFE metody. Jednou z dceřiných společností „de minimis“ byly Služby dolů, které byly vlastním bytových jednotek na Kladensku a které v období před ohodnocením vynášely roční dividendy v částce nižší než 100 000 EUR. Pro znalce proto nebylo odůvodněné zohledňovat tuto dceřinou společnost odděleně.

- (22) Tato smlouva byla podmíněna schválením Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), což byl před přistoupením České republiky k Evropské unii příslušný orgán pro posuzování slučitelnosti státních podpor se závazky podle dohody o přidružení³.
- (23) Ve svém rozhodnutí ze dne 30. dubna 2004 dospěl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže k závěru, že vláda České republiky nesplnila zásadu investora v podmínkách tržního hospodářství kvůli nedostatečné transparentnosti výběrového řízení a skutečnosti, že prodejní cena byla nižší než cena tržní. Příslušný orgán stanovil tržní cenu podílu v OKD ve výši 45,88 % na částku 3,5 miliardy CZK, což odpovídalo součtu výsledků prvního a druhého znaleckého posudku uvedených výše v bodech (17) až (19) (2,08 miliardy CZK + 1,4 miliardy CZK). ÚOHS také zohlednil jak nabídku společnosti Penta Finance (3,1 miliardy CZK) a posudek P67 Value, o který se tato nabídka opírala (3,5 – 3,9 miliardy CZK), tak cenu volně obchodovatelných akcií OKD.
- (24) Následkem zásahu příslušného orgánu proběhly mezi květnem a zářím 2004 další jednání mezi českými orgány a společností Karbon Invest. Výsledkem těchto dalších jednání bylo, že společnost Karbon Invest navýšila svou nabídku za druhou tranši (45,88 %) akcií OKD na částku 4,1 miliardy CZK (přibližně 170 milionů EUR⁴), což odpovídalo 367,70 CZK za akcii. Tento nárůst odrážel nárůst ceny volně obchodovatelných akcií OKD a vývoj cen uhlí. Souběžně nová nabídka předložená společností Penta Finance dne 7. června 2004 dosáhla částky 4,0 miliardy CZK.
- (25) Následkem rozhodnutí vlády České republiky ze dne 15. září 2004 byla nakonec uzavřena smlouva o koupi akcií za kupní cenu ve výši 4,1 miliardy CZK a podíl v OKD ve výši 45,88 % byl následně převeden na společnost Karbon Invest.
- (26) Na rozdíl od původně vyjednané kupní smlouvy ze dne 8. dubna 2004 obsahovala kupní smlouva ze dne 16. září 2004 nové závazky nabyvatele ohledně udržování portfolia bytových domů. Tyto závazky nebyly zohledněny v prvním a druhém znaleckém posudku, protože byly nastoleny až během vyjednávání. K těmto závazkům patřilo: i) povinnost provozovat a udržovat byty v odpovídajícím stavu až do 1. května 2009; ii) povinnost provozovat byty na neziskovém základě, tj. reinvestovat veškeré peněžní příjmy z nájmu do zlepšení, obnovy a údržby bytů až do 1. května 2009; iii) povinnost omezit prodej třetím stranám na nejvýše 5 % portfolia bytů až do 1. května 2009, s výjimkou prodeje nájemníkům za pevně stanovenou cenu ve výši 40 000 CZK; a iv) časově neomezené předkupní právo zaručené původním nájemníkům, které opravňuje každého nájemníka k zakoupení bytu, v němž žije, za pevnou preferenční cenu ve výši 40 000 CZK, pokud by vlastník byt prodával.

2.2. PRÁVA SPOJENÁ S MENŠINOVÝM PODÍLEM

- (27) České právní předpisy minoritním akcionářům nedávají žádná zvláštní práva k tomu, aby mohli vykonávat vliv na řízení společnosti. Stanovy společnosti OKD byly v souladu s obecným obchodním právem, tj. neposkytovaly tedy žádná zvláštní práva minoritním akcionářům. Žádná taková práva nebyla ani stanovena v dohodě akcionářů mezi FNM a společností Karbon Invest. Menšinový podíl tedy s sebou nenesl žádná zvláštní práva, jež by mohla potenciálně ovlivnit jeho hodnotu.

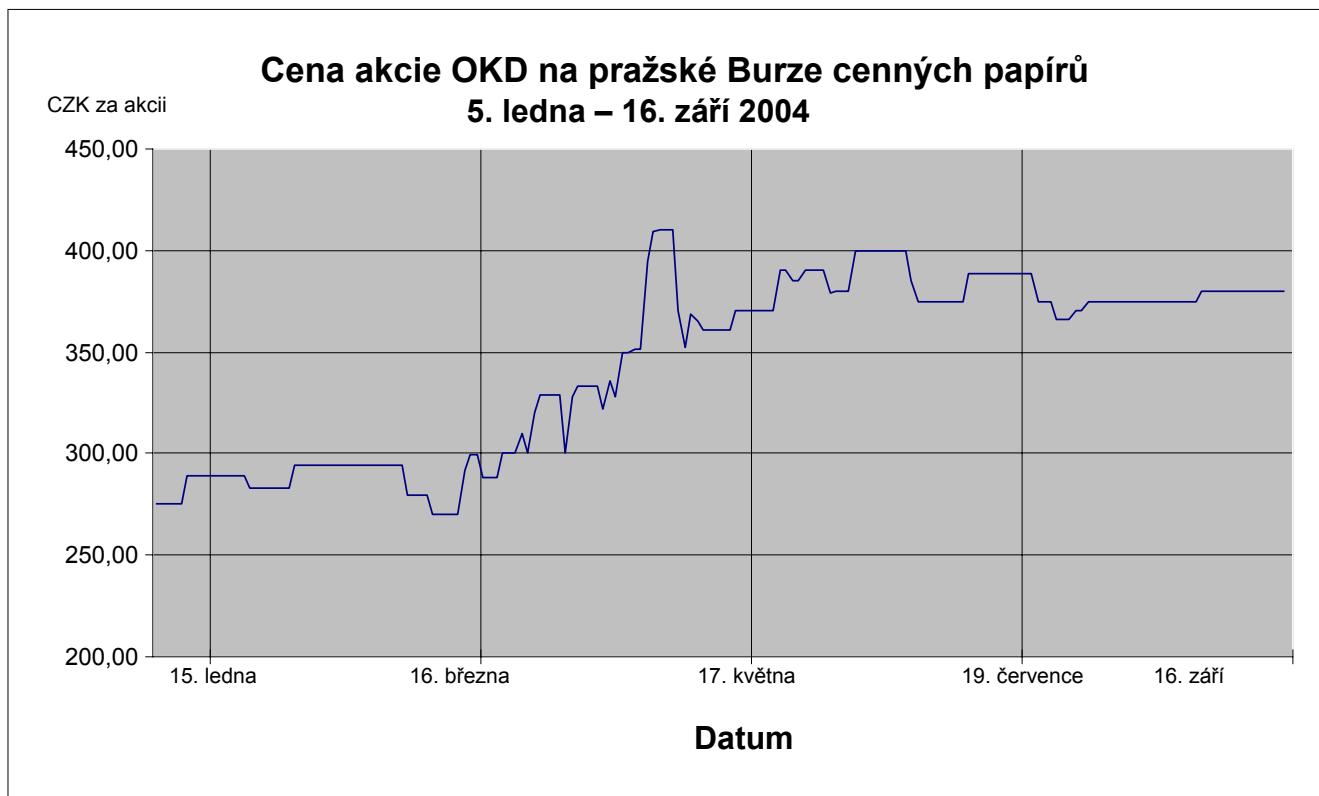
³ Článek 64 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Českou republikou na straně druhé.

⁴ Při směnném kurzu z roku 2004 by tato částka odpovídala přibližně 130 milionům EUR. Při směnném kurzu z června 2011 by tato částka odpovídala přibližně 170 milionům EUR.

2.3. VEŘEJNĚ OBCHODOVATELNÉ AKCIE OKD

- (28) S přibližně 4 % akcií bylo veřejně obchodováno na Burze cenných papírů Praha a rovněž v RM-Systému na slovenské burze. V období od 16. března do 16. září 2004 se cena volně obchodovatelných akcií OKD na pražské Burze cenných papírů (BCP) pohybovala mezi 288 CZK a 410 CZK za akcii. Viz níže uvedený graf č. 1.

Graf č. 1: cena volně obchodovatelných akcií OKD (zdroj: Factiva)

- (29) Z výše uvedeného grafu č. 1 vyplývá, že cena volně obchodovatelných akcií OKD měla mezi březnem 2004, tj. dobou navržení původní kupní smlouvy, a zářím 2004, kdy byla nakonec smlouva uzavřena, vzestupnou tendenci. Podle českých orgánů k tomu v široké míře došlo kvůli růstu cen uhlí ve stejném období. Jak je uvedeno výše (viz body (23) až (24)), byl tento růst ceny volně obchodovatelných akcií OKD při stanovení konečné ceny za prodej státního podílu v OKD zohledněn. Příslušné období zahrnovalo 129 obchodních dnů a celkový objem 11 244 akcií.
- (30) V důsledku získání 45,88% podílu byla společnost Karbon Invest povinna podle paragrafu 183 obchodního zákoníku učinit veřejný návrh na koupi cenných papírů za účelem získání zbývajících volně obchodovatelných akcií od jejich držitelů. Nacenění nabídky je předmětem souhlasu české Komise pro cenné papíry. Společnost Karbon Invest předložila dne 10. prosince 2004 první návrh nabídky na 392,2 CZK za akcii. Komise pro cenné papíry tuto nabídku odmítla, neboť se domnívala, že dokumentace poskytnutá společností Karbon Invest neodpovídala právním normám. Dne 23. března 2005 společnost Karbon Invest předložila druhou nabídku na 924,5 CZK za akcii, jež byla Komisí pro cenné papíry přijata. Následkem tohoto skoupení byly akcie OKD vyloučeny z obchodování na burze dne 14. června 2005. Po splnění právních požadavků se dne 17. září 2005 společnost Karbon Invest stala jediným akcionářem OKD.

2.4. DŮVODY STÍŽNOSTI SDRUŽENÍ NÁJEMNÍKŮ ZE DNE 30. LEDNA 2008

- (31) Stěžovatel tvrdí, že byty nebyly řádně oceněny a jejich hodnota nebyla v celkové prodejní ceně akcií OKD řádně zohledněna. Prodej druhé tranše podílu v OKD (45,88 %) za cenu ve výši 4,1 miliardy CZK byl proto údajně proveden pod tržní cenou, a představuje tak protiprávní státní podporu v podobě ušlých státních příjmů. Stěžovatel podrobně rozvádí následující tvrzení:
- (32) Stěžovatel za prvé tvrdí, že metoda použitá v prvním znaleckém posudku k ocenění nájemních bytů nebyla správná. Protiocenění provedené znaleckým ústavem KOPPREA, které si u něj stěžovatel objednal, odhaduje průměrnou tržní hodnotu bytu o rozloze 63 m² v ostravském regionu na částku 155 000 CZK (a ne na částku 40 000 CZK, k níž dospěl první znalecký posudek). Protiocenění stěžovatele vychází z průměrné ceny jednotlivě prodávaných bytů v období 2003–2005 v dotčeném kraji a odvolává se na publikace Českého statistického úřadu. Podle stěžovatele by správná cena za prodej státního podílu v OKD měla být přinejmenším 5,87 miliard CZK⁵ místo konečné prodejní ceny ve výši 4,1 miliardy CZK. Rozdíl mezi těmito dvěma cenami údajně představuje hospodářské zvýhodnění ve výši nejméně 1,77 miliardy CZK (přibližně 72 milionů EUR⁶), které český stát poskytl ve prospěch společnosti Karbon Invest.
- (33) Za druhé podle stěžovatele první a druhý znalecký posudek nezohlednily určitá aktiva, jako jsou přilehlé pozemky, nebytové objekty, doplňkové budovy, návazná infrastruktura a okolo 1 200 bytů na Kladensku. Navíc došlo k ocenění pouze tří dceřiných společností OKD.
- (34) Za třetí stěžovatel zdůrazňuje, že ještě jiný znalecký posudek vypracovaný v roce 2006 společností Ernst&Young také shledal, že hodnota bytů je vyšší. Podle tohoto posudku představovala hodnota bytů k 31. prosinci 2005 částku 6,475 miliardy CZK, z čehož by státnímu podílu ve výši 45,88 % odpovídala částka 2,97 miliardy CZK.
- (35) Za čtvrté si stěžovatel klade otázky ohledně způsobu, jakým byla jednání o privatizaci vedena.
- (36) Za páté stěžovatel tvrdí, že společnost RPG, která je právní nástupkyní společnosti Karbon Invest a současným vlastníkem bytů, byla schopna získat z bytů finanční výhodu způsobem, který dokládá, že byty mají vyšší hodnotu. Uvádí zejména, že byty sloužily jako záruka pro obchodní půjčky od bank, aniž by se přitom zmínilo předkupní právo nájemníků. Podle stěžovatele to údajně dokládá, že současný vlastník nedodrží závazky týkající se bytů, které byly zahrnuty do konečné prodejní smlouvy (viz výše bod (26)). Stěžovatel tvrdí, že přijetí bytů jako záruky bankami je navíc důkazem vysoké nemovité hodnoty bytů, která je vyšší než cena, kterou za ně společnost Karbon Invest musela zaplatit.

⁵ Podle stěžovatele by měla cena každého z 44 647 bytů představovat částku 155 000 CZK, a celková hodnota portfolia bytů by tak měla dosáhnout výše 6,92 miliard CZK (tj. 44 647 bytů vynásobeno 155 000 CZK), z čehož by státnímu podílu ve výši 45,88 % odpovídala částka 3,18 miliard CZK. Podle stěžovatele by měl státní podíl v ostatních částech společnosti údajně představovat hodnotu ve výši 2,70 miliard CZK. Celková hodnota státního podílu ve výši 45,88 % by tak měla představovat částku ve výši 5,87 miliard CZK (3,18 miliard CZK + 2,70 miliard CZK).

⁶ Při směnném kurzu z 16. září 2004 odpovídá údajná podpora ve výši 1,77 miliardy CZK částce přibližně 56 milionů EUR. Při směnném kurzu z června 2011 odpovídá výše údajné podpory částce přibližně 72 milionů EUR.

- (37) Stěžovatel konečně tvrdí, že skutečnou finanční hodnotu společnosti OKD tvořily hlavně její fondy nemovitostí. Ačkoliv privatizační transakce spočívala v převodu akcií OKD, neprodukční část společnosti měla být oceněna podle sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci⁷.

2.5. PŘIPOMÍNKY ČESKÝCH ORGÁNŮ

- (38) České orgány zdůrazňují, že na prodej bytů nelze nahlížet odděleně od prodeje akcií OKD, protože předmětem prodeje byl pouze prodej podílu v OKD. Konečná cena za prodej podílu ve výši 4,1 miliardy CZK by proto měla být považována za oprávněnou. České orgány podrobně uvádějí následující:
- (39) Za prvé, české orgány zdůrazňují, že je nesprávné tvrdit, že by cena, již stanovily za prodej akcií OKD, nezohledňovala všechna aktiva, protože stát neprodával jednotlivá konkrétní aktiva. Stát prodával svůj podíl ve společnosti, a došlo tak k převodu akcií OKD, zatímco vlastníkem bytů zůstávala i nadále společnost OKD.
- (40) Za druhé, při posouzení ceny akcie je vedle prvního a druhého znaleckého posudku nutno brát v úvahu také další faktory, jako je skutečnost, že konečná dohodnutá prodejní cena i) odrážela nárůst hodnoty veřejně obchodovatelné části akcií OKD, k němuž došlo do září 2004, a ii) byla vyšší než konkurenční nabídky společnosti Penta Finance, jež byly postupně 3,1 a 4,0 miliardy CZK.
- (41) Za třetí, i kdyby bylo byty nutno analyzovat odděleně, byly ve velmi špatném stavu a vyžadovaly četné investice, jež Karbon Invest a její právní nástupci provedli v souladu se závazky zanesenými do smlouvy o koupi akcií. V den transakce k tomu byty podléhaly regulovanému nájemnému, které nebylo možno zvýšit ani z důvodů inflace. V roce 2004 se nevědělo, že v této oblasti dojde ke změně. K deregulaci nájemného docházelo postupně počínaje rokem 2006⁸. Posudek společnosti Ernst&Young z roku 2006, který byl vypracován na základě stavu z konce roku 2005 a zohledňoval budoucí předpokládaný vývoj, tak nelze použít k posouzení transakce, jež proběhla v roce 2004.
- (42) Za čtvrté, podle českých orgánů byla v prvním a druhém znaleckém posudku použita pro ocenění státního podílu v OKD správná metoda. Stále podle českých orgánů se naopak znalecký posudek KOPPREA při posuzování hodnoty bytů zaměřil na nesprávný trh, když zohlednil prodejní cenu individuálního bytu a ne bytových komplexů. Znalecký posudek KOPPREA zejména nevzal v úvahu skutečnost, že trh s jednotlivými byty by nebyl schopen vstřebat takové množství těchto bytů⁹. Podle českých orgánů nevěnoval znalecký posudek KOPPREA také pozornost mechanismu zjištění ceny portfolia akcií, protože nezohlednil příjmy a náklady spojené se spravováním velkého portfolia bytů. Regulované nízké nájemné ve skutečnosti nepokrývalo náklady spojené s odpisem hodnoty, údržbou a opravami. Znalecký

⁷ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 2

⁸ Regulované nájemné bylo v roce 2003 stanoveno na 15–20 CZK za měsíc a metr čtverečný a do roku 2006 nebylo zvýšeno. V době prodeje akcií v roce 2004 podléhalo přibližně 87 % bytového fondu OKD regulovanému nízkému nájemnému. Příjem z nájemného nestačil na pokrytí nákladů na údržbu a opravy, a peněžní tok z činnosti v oblasti nájemných bytů tak byl záporný. Po prodeji akcií OKD společnosti Karbon Invest bylo v období 2006–2010 nájemné postupně uvolněno na trochu vyšší úroveň, tj. nájemné vzrostlo na 35–50 CZK za měsíc a metr čtverečný. Bez ohledu na toto navýšení zůstalo nájemné stále přibližně o 40 % nižší, než bylo nájemné tržní.

⁹ Podle Českého statistického úřadu došlo v Moravskoslezském kraji v období 2003–2005 pouze k 717 uskutečněným prodejem bytů srovnatelných s dotčeným portfoliem bytů.

posudek KOPPREA k tomu přehlédl skutečnost, že došlo k malému počtu transakcí s byty¹⁰, a nevěnoval pozornost privatizačnímu zatížení ohledně bytů, které bylo Karbon Invest uloženo v konečné smlouvě o koupi akcií (viz výše bod (26)).

- (43) Za páté, české orgány uvádějí, že současný vlastník bytů potvrdil u českého soudu dodržování předkupního práva nájemníků, a tvrzení, podle nichž na tuto doložku nedbá, nejsou proto přesná.
- (44) Podle českých orgánů tak hodnota podílu ve výši 45,88 % v OKD byla stanovena správně a prodejní cena odpovídala tržní. Hodnota bytů byla jedním z hledisek zohledněných při posuzování hodnoty akcií OKD. I v případě, kdy by byty byly prodávány odděleně (což nebyl případ této transakce), bylo ocenění jejich hodnoty v prvním znaleckém posudku provedeno řádně. Ocenění zdůrazňovaná stěžovatelem naopak nezohlednila špatný stav bytů a systém regulovaného nájemného, což snižovalo možný peněžní tok z bytů. Konečnou cenu za prodej podílu v OKD ve výši 4,1 miliardy CZK je proto nutno považovat za oprávněnou.

2.6. DALŠÍ PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ KOMISI

- (45) Dne 18. května 2011 Komise obdržela podání společnosti RPG, která je právní nástupkyní společnosti Karbon Invest a.s., s vyjádřením jejího stanoviska ohledně privatizace společnosti OKD. Podle RPG odpovídala cena zaplacená za podíl v OKD ve výši 45,88 % ceně tržní. Druhá fáze privatizace OKD tak údajně neobsahovala státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.
- (46) Tvrzení uváděná RPG byla obdobná tvrzením českých orgánů. Společnost RPG zejména zdůraznila špatný všeobecný stav bytů a nutnost investic k zachování obyvatelnosti bytů, což jen za období 2004–2009 představovalo částku ve výši 2,67 miliardy CZK.
- (47) Podání společnosti RPG obsahovalo mimo jiné další znalecký posudek společnosti Ernst&Young z roku 2010 (dále jen „znalecký posudek Ernst&Young z roku 2010“), který i) provedl přezkum znaleckého posudku KOPPREA (viz výše bod (32)) a ii) obsahuje indikativní oceňovací analýzu portfolia bytů v rámci předpokládaných tržních podmínek v roce 2003 a 2004. Pokud jde o znalecký posudek KOPPREA, znalecký posudek Ernst&Young z roku 2010 dochází k závěru, že analýza v posudku KOPPREA nebyla vypracována v souladu s odpovídající metodou ocenění, a tento posudek tak neuvádí řádně hodnotu portfolia bytů. Tvrzení uváděná ve znaleckém posudku Ernst&Young z roku 2010 jsou shodná s údaji předloženými českými orgány.
- (48) Podání společnosti RPG zdůrazňuje, že znalecký posudek Ernst&Young z roku 2006 předložený stěžovatelem byl vypracován na základě stavu na konci roku 2005, zatímco skutečným dnem, ke kterému by mělo být provedeno ocenění, je konec roku 2003, což je ve shodě se dnem, který byl použit v prvním znaleckém posudku. Nový znalecký posudek Ernst&Young z roku 2010 vzal za výchozí okamžik ocenění konec roku 2003. Posudek použil přístup založený na výnosech a rovněž zohlednil srovnatelné prodejní transakce domů. V ostatních ohledech je metodika použitá společností Ernst&Young v jejím znaleckém posudku z roku 2010 shodná s jejím předchozím posudkem z roku 2006. Výpočet provedený ve znaleckém posudku Ernst&Young z roku 2010 dochází k výsledku, že se odhadovaná cena za jeden byt pohybuje od

¹⁰ Podle Českého statistického úřadu došlo v období 2003–2005 k 57 transakcím se srovnatelnými domy.

32 200 CZK do 43 200 CZK. Tento výsledek tak potvrzuje hodnotu ve výši 40 000 CZK stanovenou v prvním znaleckém posudku.

3. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

3.1. PODMÍNKY EXISTENCE PODPORY

- (49) Ustanovení čl. 107 odst. 1 SFEU stanoví, že veškeré podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.
- (50) Aby státní opatření představovalo státní podporu, musí být kumulativně splněny čtyři požadavky: a) jedná se o opatření státu nebo ze státních prostředků; b) opatření zvýhodňuje příjemce na selektivním základě; c) opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a d) opatření ovlivňuje nebo může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

3.2. PŘÍSLUŠNÉ STÁTNÍ OPATŘENÍ

- (51) Nejprve je nutno zdůraznit, že pro účely posouzení státní podpory je relevantní transakcí pouze prodej menšinového podílu českého státu v OKD ve výši 45,88 %, k němuž došlo dne 16. září 2004.
- (52) Na rozdíl od tvrzení stěžovatele (viz výše bod (37)) by nebylo správné vydělit určité kategorie aktiv vlastněných společnostmi OKD (např. byty) a analyzovat převod bytů jako oddělenou transakci, protože k podobné oddělené transakci nedošlo: vlastnictví bytů se nezměnilo, protože byty zůstaly v majetku společnosti OKD nezávisle na prodeji akcií této společnosti. Jediným předmětem prodeje uskutečněného českým státem byly akcie OKD jako takové, a posouzení státní podpory, které má být provedeno, tak musí analyzovat, zda toto státní opatření splňuje kumulativní podmínky státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

3.3. POŽADAVEK ZVÝHODNĚNÍ

3.3.1. KRITÉRIA POSOUZENÍ EXISTENCE ZVÝHODNĚNÍ

- (53) Podle ustálené judikatury evropských soudů¹¹ a pravidel a praxe Komise v oblasti státní podpory v rámci privatizace¹² neexistuje v případě, že členský stát prodává účast v podniku, žádné zvýhodnění, je-li chování členského státu v souladu s jednáním soukromého prodávajícího v tržním hospodářství. Prodej neposkytuje kupci žádné zvýhodnění, pokud prodejní cena odpovídá ceně tržní. Jedna z kumulativních podmínek čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU pro existenci státní podpory, tj. zvýhodnění, by tak nebyla splněna.

¹¹ Viz např.: spojené věci C-278/92 – C 280/92, *Španělsko v. Komise (Hytasa)*; věc T-296/97, *Alitalia*; věci T-228/99 a T-233/99, *WestLB v. Komise*; věc T-366/00, *Scott SA*; věci C-328/99 a C-399/00, *Italy and SIM 2 Multimedia v. Commission*; věc T-358/94, *Air France v. Commission*.

¹² XXIII. zpráva o politice hospodářské soutěže, 1993, s. 255, bod 403.

- (54) Pokud k prodeji akcií dochází na burze, obecně se předpokládá, že se tak děje za tržních podmínek a bez jakéhokoliv zvýhodnění. Probíhá-li opatření obchodním prodejem, tj. prodejem společnosti jako celku nebo jejích částí jiné společnosti, lze předpokládat, že nedošlo k žádnému zvýhodnění, pokud mimo jiné i) majetkový podíl je prodán v nediskriminačním, transparentním a otevřeném nabídkovém řízení přístupném všem; ii) majetkový podíl je prodán subjektu, který předložil nejvyšší nabídku, a iii) všichni účastníci řízení mají dostatek času a informací k řádnému ocenění aktiv jako základu své nabídky. Všem prodejům za podmínek, jež nelze pokládat za běžné obchodní podmínky, musí předcházet ocenění provedené nezávislými poradci.
- (55) Jinými slovy probíhá-li privatizace státního podílu ve společnosti jejím prodejem, slouží jako měřítko pro posouzení, zda dotčená transakce týkající se státního majetku obsahuje zvýhodnění, skutečnost, jestli by se subjekt působící v tržním hospodářství a postavený do podobné situace choval stejně, tj. jestli by prodal akcie společnosti za stejnou cenu. Tato zásada byla opakovaně vysvětlována Komisí a trvale potvrzována Evropským soudním dvorem¹³.

3.3.2. SOULAD PRODEJNÍ CENY AKCIÍ OKD S TRŽNÍMI PODMÍNKAMI

- (56) Komise shledává, že způsob, jakým český stát prodal svůj majetkový podíl v OKD ve výši 45,88 %, nebyl prodejem na burze, ani nabídkovým řízením, které by splňovalo výše uvedená kritéria otevřenosti, transparentnosti a nediskriminace. Důvodem je, že společnosti Karbon Invest bylo poskytnuto výlučné právo vést s českým státem jednání o prodeji, přičemž tato společnost měla jako majoritní vlastník OKD zároveň plný přístup ke všem důležitým informacím týkajícím se OKD. Ostatní možní investoři naopak k nabídkovému řízení přizváni nebyli a neměli plný přístup ke všem důležitým informacím. Jeden z konkurentů, Penta Finance, přesto předložil nevyžádanou nabídku, se kterou ovšem neuspěl. Jelikož postup prodeje nesplnil kritérium otevřeného, transparentního a nediskriminačního nabídkového řízení, nepotvrdil ani předpoklad, že bylo nakonec dosaženo tržní ceny.
- (57) Při absenci prodeje na burze a soutěžního nabídkového řízení musí Komise ověřit, zda cena, za kterou český stát prodal svůj podíl akcií v OKD ve výši 45,88 %, odpovídá tržní hodnotě tohoto menšinového podílu nebo zda by Komise měla v tomto ohledu mít pochybnosti a zahájit formální vyšetřovací řízení.
- (58) V tomto ohledu existuje řada ukazatelů, které je možno použít pro posouzení, zda byla prodejní cena akcií OKD ve výši 4,1 miliardy CZK v souladu s tržními podmínkami. Komise bude v této věci tyto ukazatele posuzovat. Komise zaznamenává, že bez ohledu na své různé metodologie směřují všechny níže popsané ukazatele k podobnému cenovému rozpětí. Všechny ukazatele, ať už brány jednotlivě nebo společně, skutečně naznačují, že prodejní cena ve výši 4,1 miliardy CZK nebyla pod tržní hodnotou podílu v OKD ve výši 45,88 %.
- (59) Pro předběžné posouzení je důležité mít na paměti, že česká vláda prodávala menšinový podíl ve společnosti kontrolované v momentě prodeje společností Karbon Invest. Platné předpisy EU a ČR, ani stanovy OKD neposkytovaly minoritnímu akcionáři žádná kontrolní práva.

¹³ Viz poznámka pod čarou č. 11.

a. **Cena akcií OKD na burze:**

- (60) S přibližně 4 % akcií OKD ve vlastnictví drobných akcionářů se volně obchodovalo na pražské Burze cenných papírů a v RM-Systému na slovenské burze. Během roku 2004 cena akcií OKD vzrostla, a to zejména v důsledku růstu cen uhlí. Konečná cena akcií OKD, za kterou je stát prodal společnosti Karbon Invest dne 16. září 2004, byla 367,73 CZK za akcii, tj. 4,1 miliardy CZK za podíl ve výši 45,88 %. Tato cena lehce přesahovala průměrnou cenu veřejně obchodovatelných akcií OKD za předcházejících 180 dní (348,95 CZK)¹⁴, což by u podílu ve výši 45,88 % představovalo částku 3,9 miliardy CZK.
- (61) Současně platí, že pokud jsou zvoleny kratší referenční období, např. 90 nebo 30 dní před prodejem, nebo cena akcie v den prodeje, výsledek je mírně odlišný. Pro období 90 dnů byla průměrná cena 379,97 CZK, pro období 30 dnů byla průměrná cena 380 CZK a v den prodeje, tj. dne 16. září 2004, cena byla 380 CZK.
- (62) Komise si všímá, že ačkoli byla prodejní cena těsně pod cenami akcií, rozdíl nebyl dostatečný, aby bylo možné považovat prodej za uskutečněný pod tržní hodnotou. Rozdíl zůstává v rámci toho, co lze nazvat normální kolísání a zohledňuje také fakt, že se o zamýšlený prodej zajímal tisk, což mohlo způsobit určité spekulativní nákupy.
- (63) Vzhledem k tomu, že česká vláda prodávala pouze menšinový podíl, nemohla očekávat, že obdrží od kupujícího prémii za ovládnutí. Proto cena volně obchodovaných akcií může být v zásadě považována za dobrý ukazatel tržní hodnoty menšinového podílu, i když velký rozdíl v objemu předmětných akcií (4 % u volně obchodovaných akcií oproti 45,88% menšinovému podílu) by znamenal, že obě ceny by nutně nemusely být automaticky shodné.
- (64) Komise také posoudila postřehy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který ve svém stanovisku ze dne 30. dubna 2004 uvedl, že vzhledem k malému objemu volně obchodovaných akcií je jejich vypovídací hodnota omezena, protože se uskutečňuje příliš málo transakcí, než aby bylo možné dojít ke smysluplné tržní ceně, a tato hodnota by mohla být manipulována.
- (65) Komise je toho názoru, že vývoj ceny akcií za období 180 dní před prodejem nevykazuje žádné znaky náhlých silných pohybů, jež by ukazovaly na manipulaci. Příslušné období navíc podle Komise zahrnovalo 129 obchodních dnů a celkový objem 11 244 akcií. Tato obchodní aktivita, byť omezeně, je přesto jistým ukazatelem tržní hodnoty akcií.
- (66) Na základě těchto údajů Komise zjišťuje, že prodejní cena státního podílu v OKD ve výši 45,88 % odpovídala v roce 2004 tržní ceně volně obchodovatelných akcií OKD.

¹⁴ Průměr za předcházejících 180 dnů se používá kvůli tomu, aby základem ocenění nebyla cena, která platila pouze po krátkou dobu. Období 180 dnů používá také česká Komise pro cenné papíry ke stanovení odpovídající ceny akcie při povinném vyplacení minoritních akcionářů. V tomto konkrétním případě cena akcie OKD během období 180 dní před transakcí poněkud kolísala: dne 16. března 2004 byla na úrovni 299,80 CZK a dne 16. září 2004, kdy k prodeji došlo, dosáhla akcie OKD ceny 380,00 CZK. Cena akcie dosáhla své nevyšší úrovně ve dnech 27. až 29. dubna 2004, kdy se prodávala za 410,00 CZK, a nejnižší ve dnech 17. až 19. března 2004, kdy se pohybovala na úrovni 288,00 CZK. Konečná prodejní cena dohodnutá mezi státem a společností Karbon Invest (367,73 CZK) byla lehce (-3 %) pod cenou akcie na burze dne 16. září 2004 (380,00 CZK). Konečná prodejní cena ale převyšovala (o 9 %) průměrnou cenu za 180 dnů (348,95 CZK).

- (67) Z následujících důvodů není tento závěr zpochybněn skutečností, že cena, kterou společnost Karbon Invest nabídla minoritním akcionářům v březnu 2005 (viz výše bod (30)), byla téměř třikrát větší než cena, kterou zaplatila české vládě. Za prvé, soukromý prodávající musí své rozhodnutí založit na informacích, jež jsou k dispozici v momentě uzavření transakce. Není důvod se domnívat, že český stát v momentě uzavření obchodu dne 16. září 2004 mohl předvídat, kdy bude menšinový podíl vykoupen. Za druhé, nabídka byla učiněna šest měsíců po uzavření transakce. Pro tržní ohodnocení společnosti bylo v tento moment nutné vzít v úvahu několik nových aspektů. Především se cena černého uhlí podstatně zvýšila následkem vývoje na energetických trzích. Cena závazné nabídky minoritním akcionářům navíc není výsledkem tržního procesu, nýbrž se musí podříditi metodologii stanovené českými právními předpisy, jež předpokládají především schválení orgány dohledu.

b. Znalecká ocenění:

- (68) Konečná prodejní cena ve výši 4,1 miliardy CZK byla vyšší než úhrnná částka prvního a druhého znaleckého posudku, na jejichž základě Úřad pro ochranu hospodářské soutěže stanovil prodejní cenu akcií na částku 3,5 miliardy CZK.
- (69) České orgány poskytly podrobné informace o metodologii, výchozích předpokladech a údajích použitých v prvním a druhém znaleckém posudku pro určení tržní ceny a Komise ověřila jejich přesnost. Komise se domnívá, že uvedené znalecké posudky byly vypracovány na správném metodickém a věcném základě kvalifikovanými znalci, kteří jednali nezávisle na jakékoli straně zapojené do transakce. Komise zaznamenává, že český Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a Fond národního majetku první a druhý znalecký posudek při stanovení prodejní ceny akcií OKD patřičně zohlednily.
- (70) Komise se proto domnívá, že znalecké posudky představují přiměřený ukazatel prokazující, že cena za prodej podílu v OKD ve výši 45,88 % nebyla stanovena pod tržní hodnotou.
- (71) Komise rovněž poznamenává, že ocenění P67 (viz výše bod (20)) ustavené konkurenční společností došlo k závěru, že hodnota akcií byla v rozmezí 3,5 – 3,9 miliard CZK.
- (72) Oceňovací posudky předložené stěžovatelem (znalecký posudek KOPPREA a znalecký posudek Ernst&Young z roku 2006) nelze navíc při stanovení hodnoty akcií OKD zohlednit. Za prvé, znalecký posudek KOPPREA (viz bod (32)) nebere zřetel na zvláštnosti bytových domů s regulovaným nájmem oproti jednotlivým bytům volně prodávaným na trhu. Nezohledňuje také skutečnost, že každý prodej bytů společností OKD by podléhal uplatnění doložky o předkupním právu, která počítá s preferenční cenou ve výši 40 000 CZK pro každého stávajícího nájemníka na zakoupení jeho bytu, což by přinejmenším velká většina nájemníků pravděpodobně využila. Za druhé, znalecký posudek Ernst&Young z roku 2006 (viz bod (34)) vychází z odlišného rozhodného okamžiku (tj. konce roku 2005) než skutečná transakce, k níž došlo dne 16. září 2004.

c. Konkurenční nabídky:

- (73) Konečná prodejní cena ve výši 4,1 miliardy CZK byla také vyšší než nabídky ve výši 3,1 miliardy a 4,0 miliardy CZK předložené dalším (neúspěšným) účastníkem privatizace (Penta Finance).

- (74) V tomto ohledu Komise poznamenává, že tyto konkurenční nabídky, učiněné zkušeným investorem na základě podnikatelské úvahy, nepřekročily cenu za prodej podílu v OKD ve výši 45,88 %.

3.3.3. NÁZOR KOMISE NA DALŠÍ OTÁZKY VZNESENÉ STĚŽOVATELEM

- (75) Ve své stížnosti stěžovatel vznesl několik otázek, jež nemají žádný dopad na uplatnění zásady soukromého prodávajícího. Pro úplnost se Komise těmito tématy zabývá níže.
- (76) Komise podotýká, že stěžovatel zdůraznil, že byty byly neadekvátně ohodnoceny a že tato skutečnost vyústila v prodej bytů, nebo prodej akcií OKD za cenu nižší, než je jejich tržní hodnota. V tomto ohledu Komise zaprvé znovu uvádí (viz výše body (51) – (52)), že pro účely posouzení státní podpory je relevantní transakcí pouze prodej podílu českého státu v OKD ve výši 45,88 %, k němuž došlo dne 16. září 2004. Komise se navíc domnívá, že by z hlediska řádné metody pro stanovení ceny akcií společnosti a role ohodnocení jednotlivých aktiv společnosti v rámci tohoto procesu měly být vzneseny následující připomínky. Ve skutečnosti mohou být pro stanovení hodnoty akcií společnosti uplatněny různé metody. Většinou je rozhodným faktorem příjem z obchodní činnosti společnosti. Pouze ve vzácných případech může být hodnota společnosti určena jednoduchým součtem hodnot jejích jednotlivých aktiv. To se týká situace, kdy je například společnost v likvidaci nebo když se jedná o holdingovou společnost, což není případ OKD. Hodnota akcií OKD by tudíž nemohla být adekvátně určena pouze součtem hodnot aktiv OKD.
- (77) Dne 6. července 2011, stěžovatel informoval útvary Komise o tom, že dne 4. března 2011 podal trestní oznámení k Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky a k Policejnímu prezidiu České republiky pro podezření ze spáchání trestného činu v souvislosti s vypracováním a použitím dvou expertních zpráv, jejichž zadavatelem byl český stát (viz výše body (17) až (19)). Stěžovatel také poskytl dokument z 26. května 2011, v němž Policie ČR (Útvar odhalování korupce a finanční kriminality v Ostravě) uvádí, že 26. května 2011 bylo v této věci zahájeno trestní řízení. Vzhledem k tomu, že stěžovatel podložil své trestní oznámení argumenty již známými Komisi, a s ohledem na to, že trestní řízení dosud nepřineslo žádný výsledek, a navíc vzhledem k presumpci nevinny, Komise má zato, že tato obvinění nemají dopad na zde uvedené rozhodnutí.
- (78) Komise nakonec poznamenává, že stěžovatel ve své kritice přiměřenosti znaleckých posudků neuvedl žádné důvody, proč by cena volně obchodovatelných akcií (viz výše body (60) – (67)) neměla řádně vyjadřovat tržní cenu akcií OKD a proč by konkurenční nabídky (viz výše body (73) – (74)) neměly prokazovat, že konečná prodejní cena ve výši 4,1 miliardy CZK nebyla pod tržní hodnotou podílu v OKD ve výši 45,88 %.

3.4. ZÁVĚR

- (79) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že prodej tranše akcií OKD ve výši 45,88 % českým státem vyhověl testu soukromého prodávajícího v tržním hospodářství, a bez existence zvýhodnění nabyvatele proto neobsahuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

- (80) Pokud posuzované opatření nesplňuje jeden z kumulativních požadavků k prokázání existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU (tj. zvýhodnění), není nutno analyzovat přítomnost ostatních kumulativních podmínek.

4. ROZHODNUTÍ

V souladu s uvedeným Komise dochází k závěru, že prodej menšinového podílu České republiky v OKD ve výši 45,88 % společnosti Karbon Invest neobsahoval žádný prvek státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pokud tento dopis obsahuje důvěrné informace, které by neměly vejít ve známost třetím stranám, informujte o tom prosím Komisi do patnácti pracovních dnů od data doručení. Pokud Komise nedostane odůvodněnou žádost v této lhůtě, bude předpokládat, že souhlasíte s tím, aby s ním byly seznámeny třetí strany, a se zveřejněním plného znění dopisu v závazném znění na internetových stránkách na adrese: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/state_aids_texts_cs.htm.

Vaše žádost musí být zaslána doporučeným dopisem nebo faxem na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
Rue Joseph II, 70
B-1049 Brussels
Fax: +32-2-296 12 42

Žádáme Vás, abyste ve veškeré korespondenci uváděli název a číslo věci.

S úctou,
za Komisi

Joaquín ALMUNIA
Místopředseda